

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนา “คน” ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศชาติ ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ แต่สภาพการจัดการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาคนเท่าที่ควร เนื่องจากวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ผ่านมานั้นการสอนหนังสือมากกว่าการสอนคน ไม่เน้นกระบวนการให้ผู้เรียนได้พัฒนาในด้านการคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนขาดคุณลักษณะข้างสงสัย และไม่หาคำตอบ กระบวนการเรียนการสอนยังเป็นพฤติกรรมจำเจที่สัดส่วนของการฝึกปฏิบัติ การฝึกคิด และการอบรมปณิธาน ยังมีน้อยกว่าการท่องจำเนื้อหา ผู้เรียนเคยชินต่อการทำตาม เชื่อฟัง นั่งนิ่ง จึงขาดความคล่องในการคิดเชิงวิเคราะห์ และไม่ได้รับการปลูกฝังความภาคภูมิใจ ในศิลปวัฒนธรรมของชาติ ขาดการเชื่อมโยงภูมิปัญญาท้องถิ่นกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย ครูผู้สอนมีบทบาท และเป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดความรู้ มากกว่าการให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์หาเหตุผล และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนขาดคุณสมบัติ มองกว้าง คิดไกล ใฝ่สูง มุ่งทำงาน ขาดชีวิต หรือเป็นคนดี คนเก่งและคนมีความสุข อันเป็นลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542, หน้า 12-13) โดยเฉพาะหมวด 4 ที่ว่าด้วย เรื่อง แนวการจัดการศึกษา ในมาตรา 22 ได้ กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา พัฒนามตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้ในมาตรา 24 ทวิ 1-3 กล่าวถึงการจัด กระบวนการเรียนรู้ได้กำหนดว่า ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด ความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการ คิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ใช้เพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา ให้ ผู้เรียนเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น รักการอ่าน และ เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-

2544 และต่อเนื่องถึงฉบับที่ 9 พ.ศ.2545-2549 ที่เน้นพัฒนาการศึกษาเพื่อการพัฒนาคน และพัฒนาชาติ โดยกำหนดวิสัยทัศน์การศึกษาใหม่ ที่ให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมุ่งให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณค่า และมีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมต่อสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง การศึกษาต้องมุ่งพัฒนาคนให้เกิดความสมดุล ทั้งทางด้านปัญญา จิตใจ และสังคม โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และขัดเกลาจากสังคม ดังนั้น กระบวนการพัฒนาการศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับวิสัยทัศน์ การจัดการศึกษาใหม่ ให้การศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการพัฒนา ให้ผู้เรียนจัดการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองในรูปแบบและวิธีการหลากหลาย เน้นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเตรียมผู้เรียน เพื่อการดำรงชีวิต (Education for life) ในสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร และสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อวิถีไทย ในวิถีโลก (กิตติวดี บุญชื่อและคณะ, 2541, หน้า 23; สุพล วังสินธ์, 2539, หน้า 38) ดังนั้นการศึกษาจึงต้องเป็นพลวัต นั่นคือ สร้างคนให้สามารถปรับเปลี่ยนตนเองให้ทันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของประเทศชาติและสังคมอยู่ตลอดเวลาได้ (วิวัฒนาพร ระวังทุกข์, 2541, หน้า 1)

ตามเจตนาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 ได้กำหนดให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีทฤษฎีหลายทฤษฎี เป็นพื้นฐานของแนวคิด เช่น ทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ นิยม (Constructivism) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้าง (Constructor) ความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม พยายามที่จะนำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ และปรากฏการณ์ที่ตนพบเห็นมาสร้างเป็นโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure) ผู้เรียนสามารถสร้างเสริมความรู้ผ่านกระบวนการทางจิตวิทยาด้วยตนเอง ครูผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนได้ แต่สามารถช่วยผู้เรียนปรับขยายโครงสร้างทางปัญญาได้ โดยจัดสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะไม่สมดุล หรือก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญาขึ้น เป็นสภาวะที่ประสบการณ์ใหม่ไม่สอดคล้องกับประสบการณ์เดิม ทำให้ผู้เรียนต้องพยายามปรับข้อมูลใหม่กับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ แล้วสร้างเป็นความรู้ใหม่ขึ้น ซึ่งการที่ผู้เรียนได้สร้างความรู้ ใหม่ขึ้นด้วยตนเองนี้จะทำให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่มีความหมายและคงทนสอดคล้องกับ ทฤษฎีของกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ที่เชื่อว่าสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อมีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง การแสดงพฤติกรรมจะมีความถี่มากขึ้น หากได้รับการเสริมแรง และทฤษฎีของกลุ่มพุทธินิยม (Cognitivism) ที่เชื่อว่าคนทุกคน

มีธรรมชาติภายในที่ใฝ่ใจใคร่รู้ใคร่เรียนเพื่อก่อให้เกิดสภาพสมดุลงั้น การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความต้องการและความสนใจของตนเองจะเป็นสิ่งที่มีความหมายสำหรับผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2541, หน้า 4-6)

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเป็นกระบวนการที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเอง เพราะผู้เรียนแต่ละคนต่างก็มีความคิดเห็น ประสบการณ์และความชำนาญด้านต่างๆ ติดตัวมาด้วยกันทุกคน อาจจะมีมากน้อยต่างกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญต่อผู้เรียนมากที่จะได้มีโอกาสร่วมแสดงความรู้ ความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และมีโอกาสได้ใช้ประสบการณ์ที่มีมาก่อนแล้ว เพราะการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น กิจกรรมที่จัดเป็นลักษณะปลายเปิด จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเติมรายละเอียดลงไป ดังนั้น กรอบแนวคิดอันเดียวกันอาจจะมีรายละเอียดแตกต่างหลากหลายวิธี เมื่อผู้คิดอยู่ต่างกลุ่มกันจะทำให้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นได้อีก นอกจากนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ยังทำให้ผู้เรียนให้ความสนใจเรียนมากขึ้น เพราะผู้เรียนจะต้องปฏิบัติกิจกรรมที่ครอบคลุมหมาย และสนใจอยากจะทำตนจะต้องทำอะไรบ้างเพราะไม่รู้ตัวล่วงหน้ามาก่อน และในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียน ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้จากเพื่อนในกลุ่มไปด้วย เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานทางด้านเนื้อหาวิชา หรือระดับภาษาต่างกัน ในขณะที่ร่วมทำกิจกรรมด้วยกัน ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องตั้งใจฟังว่าเพื่อนพูดว่าอะไร ผู้เรียนสามารถช่วยสอนหรือปรับแก้สิ่งผิดให้กันได้ ในการทำงานร่วมกันผู้เรียนสามารถดึงเอาความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่มารวมตัวกันได้ อันจะส่งผลให้ ผู้เรียนมีความสามัคคีกันในกลุ่ม เพราะในการทำงานร่วมกันนี้ ผู้เรียนจะต้องช่วยกันทำเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย นักเรียนจะต้องช่วยกันทำงาน ไม่ใช่แข่งขันกัน (กรมสามัญศึกษา, 2540, หน้า 40) สอดคล้องกับ ราชันกร ทองสุชาติ (2543, หน้า 60) ที่กล่าวว่ารูปแบบการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จะพัฒนาการคิด วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ แก้ปัญหา มีความตระหนัก มีจิตสำนึกและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

ปัจจุบันทุกหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาพยายามปรับเปลี่ยนวิธีการสอนแบบเดิมเป็น การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 รวมถึง โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนเอกชน ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ คณะกรรมการการศึกษาเอกชน โรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาประเภท

สายสามัญ ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ภายใต้การกำกับดูแลของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2525 ประจำปี
การศึกษา 2542 มีจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 22 โรงเรียน การดำเนินการจัดการศึกษามี 2
ประเภท คือ โรงเรียนสังกัดมูลนิธิของศาสนา และมูลนิธิของเอกชนทั่วไป จะดำเนินการใน
ลักษณะคณะบุคคล การบริหารงานอยู่ในลักษณะการบริหารงานร่วมกันและ โรงเรียนที่เป็นส่วน
บุคคล การบริหารงาน อำนาจการตัดสินใจต่างๆขึ้นอยู่กับผู้เป็นเจ้าของแต่ผู้เดียว (สำนักงาน
ศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่, 2542) ดังนั้นเมื่ออำนาจในการตัดสินใจต่างๆ ในโรงเรียนเอกชน
อยู่ที่ผู้บริหาร หรือกลุ่มผู้บริหารของโรงเรียนนั้นๆ การจะปรับเปลี่ยนแนวการจัดการเรียนการสอน
ไปในทิศทางใด จึงกระทำได้รวดเร็วกว่าโรงเรียนของรัฐ ซึ่งมีระเบียบการทำงานการตัดสินใจที่
เป็นไปตามขั้นตอน ทำให้การดำเนินงานมีความล่าช้ากว่า และเมื่อพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544 ได้กำหนด
แนวการจัดการศึกษา ไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โรงเรียนเอกชน
จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา
จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ที่มีแนวทางให้ครูและโรงเรียน
ทุกแห่งจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ประกอบกับการตัดสินใจเพื่อปรับเปลี่ยน
แนวในการจัดการศึกษามาจากกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนเท่านั้น โรงเรียนเอกชนจังหวัดเชียงใหม่
ส่วนใหญ่ จึงสนองตอบต่อแนวการจัดการศึกษาของชาติได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามการปรับ
เปลี่ยนแนวการจัดการเรียนการสอนไปสู่การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น ครูคือได้ว่า
เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำเนินการโดยตรง ครูยุคใหม่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาท
ตนเอง จากการเป็นผู้สอน (Instructor) มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ครูสังคมศึกษาซึ่งนอกจากจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่บูรณาการมาจาก
ศาสตร์ต่างๆแล้ว ยังต้องเข้าใจในหลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและ
นำไปปฏิบัติได้ถูกต้องมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ในช่วงระยะเวลาเกือบ 2 ปีที่โรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาประเภทสายสามัญในเขต
จังหวัดเชียงใหม่ ได้พยายามปรับวิสัยทัศน์และการปฏิบัติการสอนของครูสังคมศึกษาให้นำเอา
หลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ มีครูส่วนใหญ่ได้เข้ารับการอบรม
และนำการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้สอนจริง จากการสัมภาษณ์หัวหน้าหมวดวิชา
สังคมศึกษาของโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ 22 โรง (รายชื่อในภาคผนวก ก)
ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2543 พบว่า ครูสังคมศึกษาส่วนใหญ่ เริ่มใช้การสอนที่เน้นผู้เรียน

เป็นศูนย์กลาง ซึ่งครูส่วนหนึ่งกำลังประสบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเฉพาะด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ครูยังไม่มั่นใจในเทคนิค ทักษะ และวิธีการสอนของตนว่าเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพียงใด นอกจากนี้ยังพบว่าการสอนใช้เวลามากในแต่ละเนื้อหา ครูใช้เทคนิควิธีสอนได้ไม่หลากหลาย และไม่เข้าใจในการเขียนแผนการสอนและการวัดประเมินผลเป็นต้น ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าครูสังกัดศึกษากำลังเผชิญปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีคุณลักษณะได้ตามเป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ แผนพัฒนา การศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 อันจะส่งผลให้เกิดการสูญเสียทางการศึกษา ด้วยเหตุนี้ความเข้าใจและประสบการณ์ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่ถูกต้องเหมาะสมของครูสังกัดศึกษา จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จทางการศึกษาในวิชาสังคมศึกษาและต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูสังกัดศึกษาในโรงเรียนเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ โดยเนื้อหาครอบคลุมถึงสภาพ การจัดการเรียนการสอน ในด้านการจัดทำแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล ซึ่งการศึกษาครั้งนี้สามารถสะท้อนสภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของครูสังกัดศึกษา อันเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูสังกัดศึกษาในโรงเรียนเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูสังกัดศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนเอกชนจังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ครูสังกัดศึกษาที่ดำเนินการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จำนวน 97 คน โรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2544

2. ด้านเนื้อหา ศักยภาพการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูสังคมศึกษา ด้านการจัดทำแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ลักษณะโดยทั่วไปที่เป็นอยู่จริงของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูสังคมศึกษา ในด้านการจัดทำแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้เทคนิควิธีการสอน การวัดผลประเมินผล และการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การดำเนินการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้แสวงหาความรู้รวบรวมความรู้ ฝึกปฏิบัติ และสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดำเนินการเรียนการสอนมากที่สุด โดยมีครูเป็นผู้คอยชี้แนะและอำนวยความสะดวก

ครูสังคมศึกษา หมายถึง ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษา ที่จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ในโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชนจังหวัดเชียงใหม่
2. ผลการวิจัยเป็นแนวทางสำหรับครูสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนเอกชนจังหวัดเชียงใหม่ ในการปรับปรุงการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางต่อไป
3. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชน ได้วางแผนพัฒนาการสอนของครูโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง